

תת"ע (ירושלים) 14787-06-25 - מדינת ישראל נ' עלי פקיא

תת"ע (ירושלים) 14787-06-25 - מדינת ישראל נ' עלי פקיאשלו ירושלים

תת"ע (ירושלים) 14787-06-25

מדינת ישראל

נגד

עלי פקיא

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[25.12.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה או אף כל אסמכתא. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.
2. כמו כן, בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בקשה לביטול פסק-דין יש להגיש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. מאישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי פסק-הדין מיום 16.07.25 הומצא למבקש עוד ביום 06.08.25. יתר על כן, ביום 02.11.25 הוגש לתיק יפוי-כוח וביום 16.11.25 הוגש לתיק תצהיר הפקדת רישיון. על אף זאת, הבקשה לביטול פסק-הדין הוגשה רק ביום 18.12.25, בחלוף המועד החוקי להגשתה. גם מטעם זה דינה של הבקשה לדחייה על הסף.
3. למעלה מן הצורך ומטעמי זהירות בלבד, אדרש לבקשה גם לגופה.
4. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

5. המבקש טוען כי לא ידע ולא היה עליו לדעת על הדיון הקבוע בעניינו, שכן השוטר לא מסר לו את ההזמנה ביד במועד ביצוע העבירה הנטענת. כמו כן, המבקש טוען כי לא קיבל את ההזמנה לדיון לביתו. דא עקא, אישור המסירה הסרוק בתיק מעיד כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובת המבקש בדואר רשום אולם הוחזרה לשולח משלא נדרשה. במקרה זה מתקיימת חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
6. כפי שנפסק, "...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדן" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם. 11/06/13).
7. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עמד בנטל לסתירת חזקת המסירה. בנסיבות כאמור, הרי שניתן לו יומו.
8. המבקש לא העלה כל טענה שיש בה כדי להצביע כי ייגרם לו עיוות דין אם תידחה הבקשה, כל שכן לא הראה סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. יתר על כן, עיון בדוחות המצורפים לתגובת המשיבה מגלה כי אלו מבססים לכאורה את האשמה ואף נמצא בהם הסבר לכך שדו"ח הזמנה לדיון לא נמסר לידי המבקש במועד ביצוע העבירה. נסיבות הביצוע החמורות יחד עם וותק התעבורה הקצר מלמדות אף כי העונש שהוטל על הנאשם אינו מחמיר עמו ואולי אף ההפך מכך.
9. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין. ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ו, 25 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.